

veliko se je pogovarjal z bolniki. Vedno nas je spodbujal, naj se izobražujemo v jeziki in poklicih in naj ostanemo zvesti veri, domu in rodu. Pogosto je bil zdravnik ne le naših teles, ampak tudi duš. Rad je ponavljal, da sta srečno srce in zdrava duša najboljša poroka za zdravo telo. Vsem bolnikom je bil pravi oče.

Bil je določen med prvimi za transport nazaj v Slovenijo. Izkoristil je trenutek nepozornosti stražarjev in skočil v njivo rži. Tu je ležal do noči. V njem je dozorel sklep, da pojde v misijone. Peš je skrivaj prišel do Celovca. Ker ga je Bog rešil, je sedaj moral iskati priložnost, da izpolni obljubo, saj od tedaj njegovo življenje pripada misijonom. Dr. Janež se je vključil z vsem žarom srca in izrednim talentom in uresničil sen svoje matere: bil je zdravnik misijonar in misijonar zdravnik. Konec maja 1945 je z lazaristom Janezom Kopačem odšel preko Višarj v Rim. Tu se je srečal z lazaristom Ladislavom Lenčkom. Oba sta se odločila za pot v misijon na Kitajsko, ki ga je vodil msgr. Kerec. Ker pa za pot na Kitajsko še ni bilo vse urejeno, je dr. Janež odšel najprej v Argentino, nekaj tednov za njim pa še Lenček. V Buenos Aires je prispel 4. decembra 1947, kjer je postal zdravnik v ambulanti ministrstva javnih del. 24. maja 1948, zopet je bil tu dan, ko se je odpravil na pot, ne kot begunec, temveč kot poslani, ne v smrt, temveč reševati. Z misijonskim križem se je podal na Kitajsko. Dolgo je bilo potovanje čez Atlantik do Kunminga, kjer ga je sprejel Andrej Majcen, salezijanec in ga spremljal do Čaotungu. Tu je vodil misijon msgr. Kerec. Janež se je učil kitajščine in polagoma začel spoznavati ljudi, njihove navade, bolezni in razvade. Prvo razočaranje je bilo, ker je bila bolnišnica skromna, brez zdravil, opreme in osebja. Vse težave je lahko premagala le njegova trma. Dr. Janež je vztrajal, se učil in sam vzgajal pomožno osebje bolnice. Uspehi so se kmalu pokazali in začelo se je govoriti o čudežnem zdravniku, ki je kos tudi najtežjim primerom. Reke bolnikov so se stekale z vseh koncev. Tako je zaživela in delovala slovenska

bolnišnica v Čaotungu. Ob dr. Janežu sta bili predvsem s. Konstantina Sarjaš in s. Mihaela, misijonarki in zdravstveni delavki. Delo je hitro naraščalo.

»Vesel sem in srečen, ker delam za uboge, revne in potrebne. Kitajce imam zelo rad in srečnega se počutim med njimi. Prepričan sem, da nisem mogel boljšega napraviti, kot iti v misijone delat. Ni na svetu denarja in časti, da bi zapustil svoje bolnike, ki so moj raj, saj sem v njem popolnoma srečen.«

A politika se ne meni za uspehe. Leta 1952 je kitajska vlada izgnala vse misijonarje iz zahoda. Dr. Janez Janež je na kitajsko - hongkonški meji srečal kamilijance in odšel z njimi na Tajvan v mesto Lotung. Spet je bil na začetku. Vrgel je mreže in vanje se je ujela velika množina ljudi, v katerih je zdravnik prepoznal obraz trpečega Jezusa. V Lotungu se je začel neverjetni razvoj prve bolnišnice, ki je do leta 1990 prerasla v mogočno 11-nadstropno Marijino bolnišnico, v kateri pa ni več deloval.

Janko Moder: Iz nič, le s svojim strokovnim in organizacijskim delom je ustvaril mednarodno slovečo bolnišnico. V nji je bil primarij in hkrati zadnji bolniški strežnik. Glavni operater in zmeraj pripravljeni krvodajalec. Živel je skromno kot menih, ves čas na voljo le bolnikom in bolnišnici.

V 42 letih dela v misijonih je opravil preko 80.000 operacij. Njegov delavnik je bil preprost: 24 ur na dan in 365 dni v letu v bolnišnici in pri bolnikih.

Misijonski zdravnik mora biti predvsem strokovnjak in pa veren človek, biti mora trden in blag značaj, ki bo znal sebe pozabljati in razumeti tuj narod, ki bo znal ljubezen dajati in ne je zase zahtevati. Ni poznal počitka. Začela se je oglašati bolezen. Čutil je bližino konca. Pride dan, ko mi bodo moči pošle. Rad bi, da se to zgodi pri mojem delu, ob operacijski mizi, potem ko sem komu rešil življenje. Glej, Andrej (Majcen). Tukaj nekje bo kotiček tudi zame - med dragimi ranjimi kamilijanci; pod temi cipresami ob križih in novembrskih rožah.

ŽUPNIJA JARŠE

Jarška c. 65, Srednje Jarše
1230 Domžale

T: 01 721 29 63

M: 031 689 970

E: info@zupnija-jarse.net
zupnijajarse@gmail.com

Za župnijo lahko darujete na TRR odprt pri NLB d.d.:
SI56 0230 4009 1602 254

Pisarna je odprta vsak **ponedeljek** od 16.00 do 17.30, ter vsak **torek** od 10.00 do 12.00. V juniju, juliju in avgustu je župnijska pisarna odprta samo po vsaki sveti maši. Na cerkvene in državne praznike je župnijska pisarna zaprta.

Redno spovedovanje je v četrtek pred prvim petkom po sv. maši in na vašo željo po dogovoru.

Krsti so vsako tretjo nedeljo v mesecu v župnijski cerkvi. Potrebne so predhodne prijave v župnijski pisarni v času uradnih ur.

Za **cerkveno poroko** naj se oglasita zaročenca vsaj tri mesece prej v župnijski pisarni v času uradnih ur.

Bolnike in ostarele obiskujemo po domovih vsak prvi petek v mesecu. Domači poskrbite za duhovno oskrbo svojih najbližjih in sporočite potrebo po obisku domačemu župniku.

Za dan in uro **cerkvenega pogreba** se najprej dogovorite z domačim župnikom.

Župnijska knjižnica je odprta po predhodnem dogovoru.

Glasilo izdaja Župnija Jarše
odg. Matjaž Križnar, župnik

Andrej Majcen, misijonar: Dr. Janež je po zgledu sv. Kamila posvečal bolnikom vse svoje zmožnosti in intelektualne energije, saj je v njih videl trpečega Jezusa. Bil je kot angel varuh, ki je bolnikom pomagal ne samo z izrednim zdravniškim talentom, ampak tudi s čutečim srcem. Tudi zaradi njegove skrbi in prizadevnosti je bilo celo za gobavce vse tako poskrbljeno, da so lahko ohranjali človeško dostojanstvo in vero v človeško toplino in ljubezen.

14. septembra 1990 je s težavo končal zadnjo operacijo, 7. oktobra je prosil za spoved, sveto obhajilo in sveto popotnico; 11. oktobra pa je zapustil zemeljsko življenje in se preselil v večnost.

Dr. Janež ni maral odlikovanj in nagrad. Največja nagrada zanj so bili ozdravljeni bolniki. Kljub temu je prejel papeževi odlikovanje Sv. Gregorja Velikega in Sv. Silvestra ter dvakrat najvišje tajvansko državno priznanje in nagrado Dobri človek.

14. julija 2007 je ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik v Lotungu na Tajvanu blagoslovil nov najsodobnejši diagnostični-kirurški center. To je 11-nadstropna bolnica, ki so jo poimenovali po svojem velikem dobrotniku dr. Fanu - Dr. Janez Memorial Building. V njej je tudi spominska soba, kjer je v knjigah zbrana vsa dokumentacija o operacijah, ki jih je dr. Janež opravil na Tajvanu.

Krašenje in čiščenje cerkve po naseljih

- **1. november, vsi sveti**
Zgornje Jarše
- **8. november, zahvalna nedelja**
Rodica/Češminova/Bernikova/okolica
- **15. november, 33. nedelja med letom**
Slomškova/Jelovškova
- **22. november, Kristus Kralj Vesoljstva**
Spodnje Jarše/Petrovčeva/Trdinova/okolica

Slavljenje »Živi na polno« bo v nedeljo, 1. in 15. novembra, ob 20. uri po domovih.

Molitvena ura Božjega Usmiljenja bo v ponedeljek, 16. novembra, po večerni sv. maši (po družinah).

Redno srečanje sodelavcev Karitas bo v ponedeljek, 9. novembra, ob 19. uri v sejni sobi župnišča. Sodelavci, lepo vabljeni.

Redna seja ŽPS bo v torek, 10. novembra po sv. maši ob 18. uri. Člani in članice, lepo vabljeni.

Bolne in ostarele po domovih bom obiskoval v petek, 6. novembra, dopoldan.

leto XXX
11/446

Probeljski zvon

OZNANILO ŽUPNIJE JARŠE

26. oktober - 22. november 2020

Vsi svetniki

Na praznik vseh svetih se spominjamo predvsem tistih nešteti nebeških izvoljencev, ki na zemlji njihove skrite, a pred Bogom in v resnici velike svetosti nihče ni poznal in priznal. Morda so živeli med nami, pa nismo vedeli, kaj je v njih ustvarila Božja milost. Ti so namreč znali z Božjo pomočjo tisto posvečenje, ki so ga pri krstu prejeli, v življenju ohranjati in izpolnjevati.

Praznik je tudi izraz vere Cerkve, da so poleg javno razglašanih in zapisanih svetnikov v koledarju svetništvo dosegli tudi drugi neimenovani možje in žene vseh časov.

Praznik vseh svetih je vesel praznik, ki vlije vsako leto veliko tolažbe in poguma vsem, ki so se podali na pot Kristusovih blagrov, da morejo s potrpežljivostjo in ljubeznijo zmagovati nad svojimi notranjimi in prav tako zunanji bridkostmi in težavami.

To je slovesni godovni dan naših dragih bratov in sester, ki so dober boj izbojevali, tek dokončali, vero ohranili. Zdaj se radujejo v neizrekljivem in veličastnem veselju. S svojim zgledom svetijo tudi nam, kažejo kako priti do zmage ter nas podpirajo s svojo priprošnjo, ki je v zelo veliko oporo naši slabosti.

Letos bo zunanje praznovanje praznika vseh svetnikov veliko bolj skromno kot pretekla leta, zato naj bo toliko bolj živi v naših srcih. V mislih in molitvi se spomnimo svojih bližnjih, ki so že pri Bogu; naj bo praznični dan čas molitve in razmisleka o naši minljivosti.

Razpored svetih maš, mašnih namenov in nekaterih dogodkov

26. po.	C 18	+ Slavko Cotman
27. to.	C 18	+ Ivan Prašnikar
28. sr.		Simon in Juda Tadej Doma ni sv maše
29. če.	K 18	+ Andrej Lesjak
30. pe.	K 18	+ Pavel Klemenčič
31. so.	K 18	+ Jožef Urbanc 30. dan
01. ne.		Vsi sveti K 8 Za žive in rajne župljane C 10 + Janez Jeglič 14 Molitve na grobovih, doma (po družinah ali osebno) K 18 Molitev rožnega venca
02. po.	C 18	Spomin vseh vernih rajnih + Franc Koščak obl
03. to.	C 18	+ starše Orehek in Ivan
04. sr.	K 6 ³⁰	Karel (Drago) Boromejski, škof V zahvalo
05. če.	K 18	Za duhovne poklice Molitvena ura za duh. poklice
06. pe.	K 18	Prvi petek v mesecu + družine Strgar
07. so.	K 18	+ Frančiška Ručigaj obl + Franc Ravnikar in Frančiška Grilj
08. ne.	K 8 C 10	Zahvalna nedelja Za žive in rajne župljane + Peter Pirnat
09. po.	C 18	Posvetitev lateranske bazilike + Pepca in Aleksander Okorel Srečanje župnijske Karitas
10. to.	C 18	Leon Veliki, papež + Nejko in Zofija Pirnat Redna seja ŽPS
11. sr.	K 6 ³⁰	Martin iz Tursa, škof + družine Stupica, Markič in Lenče

12. če.	K 18	Jozafat Kunčevič, škof + družine Konjar
13. pe.	K 18	+ Marija in Jože Vršnik obl
14. so.	K 18	+ Janez Avbelj obl
15. ne.	K 8 C 10	33. nedelja med letom Za žive in rajne župljane + Francka in Jože Malež + Anton Pavlič obl
16. po.	C 18	+ Antonija Rode obl Molitvena ura Božjega Usmilj.
17. to.	C 18	Elizabeta Ogrska, redovnica + Slavko Cotman
18. sr.	K 6 ³⁰	+ Kristina Šuštar
19. če.	K 18	+ Janko in Ivanka Šubelj
20. pe.	K 18	+ Milan Stojanovič
21. so.	K 18	Darovanje Device Marije + Janez Šubelj
22. ne.	K 8 C 10	Cicilija (Cilka), devica Kristus Kralj Vesoljstva Za žive in rajne župljane + družina Remšak

Svete maše bom zaradi epidemije daroval brez navzočnosti ljudstva. V tem času bodimo še posebej molitveno povezani za naše drage rajne in druge namene.

Od torka, 20. oktobra 2020, v vseh statističnih regijah velja prepoved izvajanja verskih obredov z verniki

Vlada RS je z odlokom, da je od torka, 20. oktobra 2020 do preklica, v vseh statističnih regijah prepovedano izvajanje verskih obredov z verniki. To pomeni, da veljajo naslednja navodila zapisana v Navodilih slovenskih škofov, z dne 15. oktobra 2020:

- Svete maše z ljudstvom so do nadaljnjega odpovedane. Dovoljene so zasebne maše duhovnika brez vernikov.
- Dovoljena je individualna duhovna oskrba vernikov.

Zaradi izrednih razmer lahko verniki, ki se ne morejo udeležiti svete maše, prejmejo sveto obhajilo izven obreda svete maše (prim. rimski obrednik Sveto obhajilo in češčenje evharistične skrivnosti izven maše, Ljubljana 1975).

Duhovniki lahko določijo in pravočasno oznanijo posamezne ure (še posebej ob nedeljah), ko lahko vernikom (posameznikom in družinam) podelijo sveto obhajilo in blagoslov, verniki pa lahko darujejo za potrebe Cerkve in prejmejo oznanila.

Udeležba pri individualni duhovni oskrbi je dovoljena samo zdravim vernikom, ki nimajo simptomov okužbe dihal, ne kašljajo in nimajo povišane telesne temperature.

Vsak, ki vstopi v cerkev, je sam odgovoren za zaščito pred morebitno okužbo, tako kot to velja za vstopanje v druge javne prostore.

Ob vstopu v prostor si mora vsak razkužiti roke, nadeti zaščitno masko in ohranjati dva metra medosebne razdalje (to ne velja za družine in člane istega gospodinjstva).

Priporoča se, da imajo vsi duhovniki in verniki na telefonu nameščeno aplikacijo #Ostanizdrav.

Če je mogoče, naj verniki zapustijo cerkev pri drugem izhodu oz. vhodu.

- Cerkve naj bodo odprte za osebno molitev vernikov. Naenkrat je lahko v cerkvi največ deset vernikov, ki upoštevajo določila za preprečevanje epidemije.
- Spovedovanje v spovednicah je dovoljeno samo, če je nameščena ustrezna zaščita med spovedancem in spovednikom (npr. PVC-folija) in zagotovljena razdalja 1,5 metra ter se spovednico redno prezračuje in čisti.
- Krsti, poroke, prva sveta obhajila, birme in druge župnijske slovesnosti so preloženi na čas, ko se bo epidemiološko stanje izboljšalo oz. ko bo preklican vladni odlok.

6. Cerkveni pogrebi so dovoljeni z upoštevanjem državnih navodil.

7. Kateheza (verouk) se za vse razrede do nadaljnjega izvaja na daljavo. Kateheti po navodilih Slovenskega katehetskega urada pripravijo snov za pouk osnovnošolske kateheze (verouka) po spletu. Župnik spremlja in tedensko preverja potek kateheze na daljavo.

8. Vsa župnijska srečanja (duhovne vaje, zakonske skupine idr.) se izvajajo na daljavo.

Molitev za zdravje v času epidemije koronavirusa COVID-19

Oče usmiljenja in tolažbe, tvoj Sin Jezus Kristus nam je s križem pokazal vrednost trpljenja.

Pomagaj našim bratom in sestram, ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani. Nakloni jim izboljšanje zdravja, njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.

Vsem zdravstvenim delavcem daj moč in zdravje, da bodo vztrajali in ljubezni do bolnikov, raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili uspešno zdravilo.

Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov, da bomo rešeni bolezni in se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo zahvaljevati. Amen.

Sv. Marija, zdravje bolnikov – prosi za nas. Sv. Rok, zavetnik zoper kužne bolezni – prosi za nas.

Vsi božji svetniki in svetnice – prosite za nas.

Dr. Janez Janež

Pri Pletarjevih v Dolskem je 14. januarja 1913 prijokal na svet deček, ki so mu v cerkvi sv. Helene dali ime Janez. V družini je bilo pet otrok, trije pa so že majhni umrli. Mati Ana (+1960) je bila globoko verna žena, ki je tudi otrokom znala vzgojiti verske vrednote in ljubezen do Boga. Oče Franc (+1946) je okušal grenak kruh izseljenstva v Kanadi. Najbrž je Janez po njem že zgodaj vzljubil daljave. Ko je oče odšel, je bilo materi še težje skrbeti za otroke.

»Že v ljudski šoli sem rad prebiral Katoliške misijone in že takrat sanjal o Kitajski.«
»Hočem biti misijonar na Kitajskem.« So bile besede desetletnega Janka preroške?

Po štirih razredih osnovne šole se je vpisal v klasično gimnazijo v Šentvidu, potem pa v Klasično gimnazijo Ljubljana. Bil je resen dijak. Marsikdo je pomislil, da bo šel po maturi v bogoslovje.

Karel Vojska, gimnazijski sošolec: Janez je bil zelo milega značaja in vedno pripravljen za najbolj prijateljsko sožitje med sošolci; po drugi strani pa je bil zelo rad - od časa do časa - sam zase. Rad je igral klavir in v tem našel najljubše razvedrilo. Bil je zelo darežljiv in kadar mu je mati prinesla paket, je takoj vse razdelil med ostale. Zelo je bil navezan na svoje domače, predvsem na mater.

Z maturo je prišla odločitev. Čeprav je tudi sam premišljeval o duhovniškem poklicu, je tedaj spoznal, da to ni njegova pot. Odločil se je za medicino.

»Mater je hudo zbolelo, ko sem prinesel papirje za vpis na univerzo, da jih podpiše. Tri dni ni nič jedla, samo jokala je in se žalostila. Jaz pa sem bil trmast in iz same trme tudi nisem jedel nekaj dni.«

Začel je študirati 1931 v Ljubljani, nadaljeval v Zagrebu in 28. maja 1937 promoviral na medicinski fakulteti v Gradcu. Študij s specializacijo za transfuzijo je dopolnjeval na Dunaju. Ob študiju medicine se je naučil tudi veliko pomembnih stvari, ki so oblikovale njegov značaj. Bil je zelo ponosen na svoje poreklo in kar hitro mu je prekipelo, če se je

kdo ponorčeval iz njegovih kmečkih korenin. Nikoli ni nikomur dovolil zaničevati svojega izvora ali narodne pripadnosti.

»Ko sem se po promociji majskega jutra zbudil in zagledal na mizi kos zvitega papirja - diplomu, sem skozi rosne oči videl vso dolgo pot slovenskega kmečkega študenta, videl sem svojo mamo, kako dan za dnem, noč za nočjo spleta košarice, da bi njen sin ne bil bos ali lačen.«

Prva njegova služba je bila na kirurškem oddelku Ljubljanske javne bolnišnice na odseku za transfuzijo, kjer se je požrtvovalno spoprijemal s pionirskim delom. Velikokrat je kar med operacijo sam dal svojo kri v neposredni transfuziji. Toda v Evropo je treščila druga svetovna vojna, v Slovence še posebej tragično. Zdravil je tiste, ki so ga potrebovali, pomagal je vsakemu, kdorkoli ga je prosil.

Marija Dretnik: Bila sem njegova pacientka novembra 1944. Pri viziti je postal pri vsaki bolnici, se z njo pogovoril in navrgel kakšno bodrilno besedo. Sicer ni izgubljal nepotrebnih besed. Vse, kar je rekel, je imelo strokovno težo ali toplo človeško noto. Vzbujal je zaupanje. Bil je plemenita - močna osebnost.

Dr. Janež se je upiral vsaki prisili. Izvrševal je le svoj poklic in ni nikoli sodeloval v političnih strankah.

»Imam svojo vest in svoje prepričanje, nisem bil v kaki skupini ali stranki, v srcu sem bil in bom svoboden. Zdravnik sem postal, da rešujem življenja, ne da ubijam.«

Pa je prišel maj 1945. Dr. Janež je po zaupnih kanalih zvedel, da je na seznamu za likvidacijo. Odšel je komaj 32-leten in se ni nikdar več vrnil. Domovina ga je zavrгла, on ni izdal nikogar. Ker ni smel ljubiti bratov po krvi, je vzljubil tujce. Božja Previdnost je tkala niti rešenja. Prišel je z drugimi desettisoči v Vetrinj pri Celovcu.

Anica Pavlovčič: Na Koroškem so nas begunce Slovence porazdelili po zasilnih taboriščih. Takrat sem bila med bolniki, ko je prišel dr. Janež in ostal naš zdravnik. Rad in